

Mor Moncho, gran intèrpret català del bolero

El cantant de Gràcia va dedicar-li tota una vida fins que fa un any va haver de retirar-se

Condemnen Ana Botella per la venda de pisos públics

Multa de 22,7 milions per a l'exalcaldessa

PANDORA

Ramoncita JOIERS
des de 1894

TARRAGONA · Sant Agustí, 21 · Tel. 977 249 743
TORTOSA · D'en Carbó, 14 · Tel. 977 44 16 62 · Cervantes, 10 · Tel. 977 44 44 90

EL PUNT AVUI+

1,50€

DISSABTE · 29 de desembre del 2018. Any XLIII. Núm. 14864 - AVUI / Any XL. Núm. 13734 - EL PUNT

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

P6-12

Monòleg de Sánchez

REPETITIU · Ignora el dret a decidir, la mediació internacional i la resta dels 21 punts de diàleg proposats pel president Torra

Pina apunta que el Suprem prevarica per poder jutjar l'1-0

IMMÒBIL · Es desentén de fer cap oferta política i repta el Parlament a forjar una majoria transversal de dos terços

NACIONAL

P19

Jordi Magentí, ahir, en sortir de la presó del Puig de les Basses, a Figueres ■ TURA SOLER

L'acusat de Susqueda, lliure

L'Audiència no veu indicis sòlids contra Jordi Magentí

Nacional

P14

Les pensions augmenten un 1,6%

Les mínimes pugen un 3% i queda per definir el model de revaloració

Europa-Món

P31

Quatre morts en un atemptat al Caire

Deu persones ferides en l'explosió d'una bomba contra un bus turístic

Uñó

Claudi Uñó
Mestre pastisser

La Riera, 84-86
08301 Mataró (BCN)
Tel. 93 755 24 40
info@pastisseriauno.com
www.pastisseriauno.com

Ampli assortiment de pastisseria individual

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Xavier Graset

Innocents

Això de la màgia de Nadal va com va. L'entorn i les circumstàncies de cada moment la poden agreujar o alleujar. La nostra situació personal, la d'allò que més ens afecta és definitiva, però també la de la nostra societat, la del moment polític. Un Tribunal Suprem que digui el dia 28, dia dels Innocents, que no deixa anar els presos polítics a casa per Nadal, és com una mala passada, una broma de mal gust. Com també ho són les giragonses argumentals que fan al mateix document per dividir els encausats de l'1 d'Octubre, i a uns deixar que se'ls jutgi a Barcelona, i als caps d'ala, a Madrid. Que el Suprem no es vol quedar sense pastís judicial. Que aquest judici tindrà la seva transcendència, i hi ha molts magistrats que hi vinculen la seva carrera futura. Ells sí que passen les festes a casa. L'altra innocentada, per cert, és fer passar bou per bèstia grossa, amb Vox a la Junta d'Andalusia. Blanquejar l'extrema dreta, una colla de galifardeus irresponsa-

El Suprem diu, el dia dels Innocents, que no deixa anar els presos polítics a casa per Nadal. Una mala passada

bles, això és el que són aquests irresponsables que sospiren per tenir moqueta, despatx i cotxe oficial, per molt que vulguin donar lliçons de regeneració democràtica. Això haurà marcat aquest Nadal. Que és clar que també tindrà i té les seves dosis de màgia en d'altres àmbits. Més íntims, més familiars, amicals, infantils. En l'espai de la creixença, del pas del temps i del sentit de la vida. Del córrer el calendari, del joc i l'aprenentatge, de la frustració i de les absències. Del fer-se grans, de la felicitat compartida, i del pensar en els que no són a taula, ja sigui perquè han mort, ja sigui perquè estan malalts, ja sigui perquè s'estimen més no ser a taula, fugint del caliu del corral. La il·lusió del tió, de l'home dels nassos i dels tres reis de l'orient. Una il·lusió amb cartes marcades, amb límits temporals, de descoberta, de créixer i canviar la mirada. De perdre la innocència. Però no ho precipitem, ni accelerem si us plau, cada cosa al seu moment. Ja arribarà el Nadal en què el cop sobre el tió serà més displicent. I en l'esfera pública, no precipitem esdeveniments, ni perdem il·lusions, per bé que la frustració no ens sigui un element estrany.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

El tió

Vaig tard perquè ja fa dies que el tió de Nadal ha estat oblidat, però uns incentius d'última hora em fan tornar-hi.

A casa no havíem fet mai el tió. Ni se'n parlava. Fins ara ho havia atribuït al fet que la meva família era refractària a qualsevol manifestació escatològica. Fer "cagar" alguna cosa, fins i tot situar un caganer al pessebre, estava d'entrada descartat. El meu pare, convergent i pujolista de primera hora, no va afegir un caganer al pessebre fins l'any del Pacte del Majestic, quan per primer cop li vaig sentir la paraula "cagar" per dir que érem un país de "cagats" i que el Nen Jesús ho havia de saber. No hi va posar un sol caganer sinó quatre, que encara rondan per casa. Va acabar incorporant el tió als actes tradicionals quan li va semblar que els nets el reclamaven. Va triar d'entre la llenya d'encendre el foc un tronc amb dues potes que ara fa prop de quaranta anys que rep bastonades a càrrec de generacions successives de nebots i cosins. No té cara, ni fuma la pipa ni porta barretina. Els últims nens a atacar-lo ho troben a faltar, però jo man-

“Ha fet atractiu als nens el dia de Nadal i ha vençut el Pare Noel

tinc la iconografia irreductiblement. A veure què en diran els nets que per ara no tinc. Els nets fan claudicar molt.

Ara lleigeixo, via Joan Safont, que el tió de Nadal havia entrat als anys cinquanta i seixanta, que són els anys de què parlo, en molta decadència. No es feia amb la generalitat actual. El caràcter pudorós de la meva família, doncs, s'ha de matisar. No fèiem cagar el tió, també, perquè no es portava. Tan tradicionals i tan moderns...

La qüestió és que ara fer cagar el tió s'ha convertit en una obligació a cada casa i també en espais públics, organitzat per ajuntaments o entitats par-

ticulars o benèfiques. Hi ha una operació comercial pel mig, és clar. Sempre hi ha una operació comercial pel mig. Però el tió també ha vençut amb armes pròpies la figura del Pare Noel, que atacava amb força i que sempre ha estat un personatge una mica antipàtic, cansat i mal disfressat. I ha infantilitzat el dia de Nadal, cosa encara més important. Els adults sempre diuen que Nadal és una festa que es fa per als nens, i alguns arribem a dir que si no fos pels nens no el celebrarien, però la veritat és que els nens sempre han viscut el dia de Nadal amb temor perquè no entenen les converses inacabables dels grans a taula ni entenen que els galets de l'escudella siguin més bons que els macarrons amb salsa de tomàquet, i els terroritza el tràngol final d'enfilar-se a la cadira per recitar la poesia que els han ensenyat a l'escola, que és una poesia que ells mateixos veuen que no té ni cap ni peus ni s'entén. El tió els fa esperar la festa i els fa protagonistes actius i passius durant una estona d'aquell dia. "Caga, tió..." Ja hauria volgut una família amb menys escrúpols.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neorològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau i David Brugué (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/2aqbzk>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

Menteixen, i ho saben

Ja saben que jo, de tant en tant, em fixo en coses ben estranyes. Ahir, per exemple, en comptes d'estar pendent del darrer Consell de Ministres de l'any i de la compareixença del president Sánchez; o en comptes d'estar pendent del famós document de 21 punts de Torra (famós perquè ningú sap quins són, aquests punts, beneïda estratègia), resulta que em vaig fixar en les declaracions del dia abans de la vicesecretària de comunicació del PP, Isabel Díaz Ayuso. Díaz se'n va anar dijous a La Sexta a defensar el pacte que el PP, Ciutadans i Vox han fet a Andalusia i, en ser interrogada sobre aquesta aliança (ara els diaris espanyols en diuen aliança, perquè es veu que així no els sembla tan gros aquest pacte), va aplicar allò tan clàssic que la millor defensa és un bon atac. Díaz va considerar del tot normal l'acord tripartit a Andalusia i, en canvi, va aprofitar la matei-

“Han sentit els mestres i professors el que ha dit una alt càrrec del PP?”

xa resposta per retreure al PSOE “que hagin pactat amb els independentistes radicals, que són racistes a Catalunya i que permeten que els professors menyspreïn els seus alumnes quan els demanen anar a fer un pis si ho fan en castellà”. Sí, sí. Tornin-s'ho a llegir. A Catalunya, diu la vicesecretària de comunicació del PP –que no és un càrrec qualsevol– que els professors menyspreen els seus alumnes si els demanen anar a fer un pis en castellà. Però, com gosa, aquesta dona dir això? Com s'hi atreueix? Com pot dir aquestes barba-

ritats i quedar-se tan ample? No sé quants dels que vostès avui em llegiran –i llegiran el que ha dit aquesta senyora– són mestres o professors. Però sé que no n'hi ha ni un –ni entre els que em llegeixen ni entre els que no que faci això. D'on ho treu, la vicesecretària de comunicació del PP tot això? I com és que ningú li diu res? M'indigna. He buscat qui era aquesta tal Isabel Díaz, i he vist que, a banda del càrrec al PP, és periodista, llicenciada per la Universidad Complutense de Madrid. Que no hi era, a classe, el dia que explicaven que els fets s'han de contrastar? No hi era el dia que explicaven la diferència entre informar i manipular, o mentir? Qui es pot creure que a Catalunya hi hagi cap professor que menyspreï qui li parli en castellà, ni que sigui per anar a fer un pis? Com es pot dir, tot això, i quedar-se tan ample? Menteixen, ho saben, i es queden tan amples. És indignant.

EDITORIAL

Decebedor balanç de Sánchez

■ El balanç fet ahir pel president del govern espanyol va ser decebedor. Pedro Sánchez va avaluar positivament els set mesos que fa que és a La Moncloa, i probablement és una anàlisi encertada pel que fa a polítiques socials, com la millora a les pensions, l'increment del salari mínim i altres mesures impulsades pel govern del PSOE. I fins i tot és real el canvi de clima en les relacions entre els governs espanyol i català que Sánchez va poder justificar amb les nombroses reunions bilaterals celebrades entre conselleries i ministres. Però Sánchez va tornar a evitar el pas de la retòrica del diàleg a les propostes concretes pel que fa al conflicte amb Catalunya. Encara pitjor, el president espanyol no només no té un projecte per a la majoria dels catalans, sinó que menysprea les propostes que se li fan des de la part catalana, com és el document amb 21 punts que li va lliurar el president Torra.

■ Sánchez va justificar bé ahir la regeneració que va suposar la moició de censura per fer fora un govern com el del PP ancorat en la corrupció i l'autoritarisme antidemocràtic. Però oblida que aquesta beneficiosa operació, que li va donar la presidència, va ser possible gràcies a la generosa implicació de l'independentisme català malgrat la dura repressió patida. El principal error que pot cometre Sánchez és mimetitzar l'immobilisme que va practicar Rajoy amb la coartada legalista que situa la Constitució com una arma llancívola i un mur infranquejable per a les aspiracions democràtiques de la majoria de catalans. Si es manté per aquest camí ni resoldrà res del conflicte amb Catalunya ni disposarà dels suports necessaris per tirar endavant el seu projecte, començant pels pressupostos estatals.

De reüll

Maria Palau

El rei, retratat

El Congrés dels Diputats ha encarregat (amb els vots del PP, PSOE i Ciudadanos: tot en ordre) un retrat de Felip VI al pintor andalús Hernán Cortés que (ens) costarà 88.000 euros. Ja l'ha representat anteriorment, aquest artista amb nom de conquistador, al rei dels espanyols, i a molts polítics (Aznar, González, Rato, Aguirre...) i riquíssims empresaris que com els notables de temps passats es pensen que l'art els ajudarà a transcendir. La major part d'ells transcendiran, oh i tant!, però no precisament amb la imatge amable i

Felip VI serà representat pel pintor Hernán Cortés per 88.000 euros

entranyable que evocuen aquests anacrònics retrats oficials que (ens) costen un dineral. La història és la que és i no cal ara i aquí descobrir la sopa d'all: l'art sempre s'ha associat amb el poder i, encara més, el poder amb l'art. I d'aquesta aliança en va sortir, per exemple, tot un geni

Velázquez que va canviar el curs de la pintura. Era el millor del seu temps, i a la cort va anar. Felip VI no ha heretat el bon gust dels seus avantpassats per escollir el seu pintor de cambra, tot sigui dit. Però això, més enllà de deixar-lo ben retratat, és el de menys. Amb els 88.000 euros del seu quadre, es podria muntar la programació d'un o fins i tot dos centres d'art; es podrien donar unes quantes beques a joves creadors; o es podrien restaurar antigues galeries de preeminents que no fan res més que acumular pols. És clar que el concepte monarquia és incompatible amb la democratització de l'art. I d'això en diem segle XXI.

Les cares de la notícia

PRESIDENT DEL GOVERN ESPANYOL

Pedro Sánchez Monòleg socialista

El president del govern espanyol va acusar ahir el president de la Generalitat, Quim Torra, de fer un monòleg constant sobre el conflicte català, i va dir que així és impossible trobar una solució. Sánchez obvia que qui fa anys que fa un monòleg és el govern de l'Estat, que ignora Catalunya.

EXALCALDESSA DE MADRID

Ana Botella Condemnada

L'exdirigent popular i esposa de l'expresident José María Aznar ha estat condemnada pel Tribunal de Comptes, juntament amb sis exregidors, a pagar 22,7 milions d'euros per haver venut 18 promocions d'habitatge públic (1.860 pisos protegits) a un fons voltor sota preu de mercat.

PRESIDENT DE LA SALA SEGONA DEL SUPREM

Manuel Marchena Tard i malament

El Tribunal Suprem va sorprendre tothom ahir, diada dels Sants Innocents, fent públic que ha denegat als diferents presos polítics catalans un permís de sortida pels dies de Nadal i Sant Esteve. El tribunal respon tard a la petició i, com és habitual, no accepta cap demanda dels presos

Tal dia com avui fa...

1 any Màxim de la T-10
El preu de la targeta de transport T-10, el títol més utilitzat a l'àrea de Barcelona, tornarà a situar-se l'any vinent per sobre de deu euros.

10 anys Traspàs dels trens
El govern, entitats i partits reclamen el traspàs dels trens. La Generalitat controlaria tots els ferrocarrils que comencen i acaben al país.

20 anys El suport d'EH
Juan José Ibarretxe s'assegura el vot favorable d'Euskal Herriarrok per ser elegit president del nou govern basc.

Full de ruta

Germà Capdevila

L'extrem de la dreta

Grans escarafalls aquí i allà per "l'entrada de l'extrema dreta a les institucions" de la mà del PP i Ciudadanos, que han

pactat amb Vox la composició de la mesa del Parlament andalús, amb una cadira per als extremistes d'Abascal. No sé veure quina és la novetat.

Una de les grans mentides de la Transició —una de tantes— és la que assegurava que a Espanya no hi havia extrema dreta com a França, a Hongria, a Alemanya o a Àustria. L'Estat espanyol havia fet tan bé el trànsit de la dictadura a la democràcia que no hi havia lloc per a l'extrema dreta. Fins i tot l'esquerra encara parla de "cordons sanitaris" per impedir l'accés de l'extrema dreta a les institucions. Quina gran impostura! L'extrema dreta no ha arribat ara a les institucions amb Vox. L'extrema dreta no n'ha marxat mai. El pacte constitucional després de la mort de Franco es va fer entre l'antifranquisme i l'extrema dreta. L'extrema dreta va tutelar el disseny i la implementació de

L'extrema dreta tornarà al poder amb més ganes de revenja que mai. Catalunya faria bé de preparar-se per a aquest escenari

l'estructura institucional de l'Estat constitucional. L'extrema dreta ha governat Espanya de 1996 a 2004 i de 2011 a 2018. L'extrema dreta és la força política amb més diputats al Parlament de Catalunya. Jo no sé veure gaire diferència entre Aznar i Le Pen, entre Rajoy i Erdogan, entre Rivera i Salvini, entre Abascal i Orban.

L'única novetat en el panorama polític espanyol és la fragmentació de la dreta, amb tres forces que defensen el mateix, amb matisos no gaire importants. El domini ideològic per part de l'extrema dreta —amb un control ferri de l'aparell mediàtic a l'Estat— és tan fort que contamina el relat de l'esquerra, que tot sovint mostra tics dretans que hom no troba en cap altra esquerra europea.

El que passa a Andalusia és només un avís per a navegants sobre el que passarà a Espanya a les properes eleccions. L'extrema dreta tornarà al poder amb més ganes de revenja que mai. Catalunya faria bé de preparar-se per a aquest escenari.

Tribuna

Enric Roca Casas Director d'Edu21 i professor d'educació a la UAB

Llibertat i educació

Podem dir que eduquem si ho fem des de l'autocensura o sense llibertat d'expressió? Com a docents podem gestionar el currículum tot evitant referències a l'actualitat, al propi país i al clima social que es viu en l'entorn de l'alumnat? Les respostes a aquests interrogants resulten òbvies si realment pretenem educar des de l'anhel del permanent perfeccionament humà, de la seva possibilitat. Privats de llibertat en l'elecció i gestió dels objectius i continguts curriculars potser estarem practicant accions instructives però mai les podrem denominar educatives. I també, negant que la vida social, política i cultural de la comunitat on s'insereix el centre educatiu penetri i emmarqui la contextualització del currículum i, al mateix temps, esperoni el debat i el contrast d'opinions i creences de l'alumnat, que ho faci des del respecte a la pluralitat i incorporant l'anàlisi crítica necessària per a la comprensió dels fenòmens socials, sense això tampoc educarem car no contribuirem a fomentar ments informades, il·lustrades, crítiques i res-

ponsables.

Aquest any que acaba no ha estat el millor per a l'educació del país. Primer, perquè el nostre sistema educatiu va haver de funcionar sota l'impacte de l'article 155. I aquest fet, juntament amb la repressió i la coacció exercida per l'Estat a persones, col·lectius i institucions, comportà que molts docents, amb la subjugació d'alguns equips directius i membres de l'administració —que en lloc de posar-se a favor de la llibertat d'expressió col·laboraren a estendre la por, la malfiança i l'autocensura—, canviessin la seva manera tradicional d'enfocar alguns continguts de

les seves matèries i, el que és pitjor, la seva habitual forma de relacionar-se amb els alumnes i amb els seus col·legues de feina. I no ens referim només a casos com el de Sant Andreu de la Barca, sinó a multitud d'accions docents que sota l'excusa de la prudència i el respecte a la diversitat d'opinions, han censurat continguts, debats a classe, crítica social... quan no han arribat al ridícul censurant llaços grocs o referències a mots "sospiçosos" com *llibertat* o *democràcia*.

Conjurem-nos a fer del 2019 l'any de la recuperació del seny educatiu. I restablím els centres educatius com a veritables santuaris de la paraula lliure, del diàleg i l'expressió no autocensurada i d'obertura a la comunitat que serveixen. Santuaris on s'esperona l'anhel per una societat més justa i lliure en un país sense presos, ni exiliats, ni reprimits per les seves idees o accions democràtiques. Que els Reis Mags —no pas els altres— ens portin la força, la saviesa i la templança necessàries per assolir aquests desigs.

“Restablím els centres educatius com a veritables santuaris de la paraula lliure

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Pol Marsà, Jordi Armenteras i cia, torneu!

■ Quan un programa informatiu, d'actualitat, d'entrevistes, d'opinió, amb noms propis i de prestigi, amaniat amb entreteniment, deixa d'emetre's, la pluralitat perd, com a mínim, un llençol. I jo crec que des de divendres passat 21 de desembre, el ventall audiovisual català en va perdre més d'un, de llençol: Pol Marsà, Jordi Armenteras i tot un magnífic equip de professionals. Ells van convertir els seus *8 al dia* i *La nit a 8 TV* de 8TV en un programa molt difícil de trobar al comandament de la televisió. Sé que darrere d'aquesta decisió hi ha interessos econòmics d'empresa que, malauradament, perjudiquen en aquest cas l'audiència, privant-la del gaudi de la qualitat professional d'uns periodistes que, així les coses, desitjo que trobin una nova

oportunitat. On sigui! I ben aviat! S'ho mereixen amb escreix! I els catalans, també!

JAUME PORTA I JOSA
Amposta (Montsià)

Gràcies, a una munió de castellans

■ Els catalans, en general, som educats i sabem donar les gràcies quan correspon fer-ho. Per tant, agraeixo sincerament el gest de tots aquells castellans, siguin d'on siguin de la nostra estimada Península Ibèrica, que es van manifestant a favor de l'alliberament dels presos polítics catalans. S'adonen de la greu injustícia que, paradoxalment en nom de la justícia, uns jutges i fiscals estan cometent en contra una gran part dels catalans.

Convé fer notar que, en defensar els drets i llibertats dels catalans, estan defensant alhora els seus: els de tots els

pobles i individus castellans.

I els fem una promesa: si aquesta munió de castellans es trobessin tractats injustament, avui o un altre dia, per algun tribunal, estaríem nosaltres, una munió de catalans, al seu costat per defensar-los. Seria la manera de mostrar-los, llavors, el nostre agraïment d'ara. Repeteixo: sincerament, moltes gràcies.

MARIA ÀNGELS MANÉN FOLCH
Barcelona

Ens fan el lliit

■ I ho intenten amb totes les seves forces, que són moltes. Aquest matí de diumenge, a la tertúlia d'*El Suplement* de Catalunya Ràdio, hi havia dos reconegudíssims juristes que recolzant-se en el seu prestigi i escudant-se sempre en la suposada neutralitat del seu criteri basat, segons ells, només en arguments técnicojurídics, han repetit manta vegades, que la via "unilateral" pro-

pugnada per bona part dels independentistes i de manera especial per l'ANC, s'ha d'abandonar per impossible i, sobretot, il·legal, ja que qualsevol plantejament hauria de ser bilateral. A aquests doctes juristes jo, pobre de mi, els pregunto: qui ha buscat sempre el diàleg unilateral si no la part catalana?; si per més que una part proposi el diàleg l'altra part no en vol sentir ni parlar, quina és la sortida?; de les seves doctíssimes explicacions jo he deduït, pobre de mi, que l'única sortida que volen que veiem és la de quedar-nos a casa lamentant-nos i esperant que a l'altra part, o sigui als espanyols, els abelleixi parlar del tema. D'això no se'n diu treballar per l'enemic? Ah!, i com aquestes opinions, vull dir "tècniques" i "asèptiques", cada dia en veiem més als nostres mitjans. Com diu el títol: ens fan el lliit.

AGUSTÍ VILELLA GUASCH
Cambrils (Baix Camp)

La frase del dia

“La crisi de Catalunya trigarà a solucionar-se, i cal impulsar espais per construir la confiança per trobar la solució”

Pedro Sánchez PRESIDENT DEL GOVERN D'ESPANYA

Tribuna

Josep Lluís Alay. Professor d'història a la Universitat de Barcelona

Àfrica russa

No hi ha gaires dubtes a admetre que l'Àfrica, amb una població que ja supera amb escreix els mil dos-cents milions d'habitants, esdevindrà el continent més dinàmic del planeta els propers quaranta anys amb un creixement econòmic imparable que li atorgarà molt de pes polític. Ho farà d'una manera similar a com Àsia ho ha fet al llarg de les darreres dècades des de finals del segle passat. D'altra banda, la fragmentació política del continent africà és un valor afegit per al continent, atès que aporta 54 vots a Nacions Unides, tots ells molt disputats entre les grans potències mundials.

Tot i això, el continent africà d'avui és encara una gran contradicció en si mateix, atès que hi sobreviuen les pitjors expressions de la violència i del caos. Alguns d'aquests conflictes han provocat que els darrers anys les potències occidentals com Europa i els Estats Units hagin reculat en la seva presència a Àfrica, mentre que és ben sabut que la Xina i, en menor grau, l'Índia han anat ocupant el buit deixat pels occidentals. Menys coneguda, però, és la recent aparició d'un nou actor a la regió: Rússia. Probablement seria més ajustat a la realitat històrica parlar de reaparició, atès que Moscou recupera la tradicional presència soviètica per aquestes latituds.

En els darrers quatre anys, Rússia ha signat dinou tractats que inclouen l'explotació de recursos naturals i la venda d'armes amb països com ara Angola, Zimbàbue, Moçambic, Namíbia i, més recentment, Eritrea i Etiòpia. El fil roig soviètic és evident en bona part del desplegament actual rus. Amb Eritrea, fora de sancions, Moscou enllesteix la instal·lació d'un centre logístic portuari al mar Roig prop d'Asmara. Un dels casos més vistosos de la creixent presència russa al continent és la República Centreafricana. Els diamants, l'or i

l'urani del seu subsol el fan dels països africans més rics en recursos naturals, però els seus quatre milions d'habitants, repartits en deu grans ètnies, tenen l'índex de desenvolupament humà més baix del planeta, al costat del veí Níger, i una esperança de vida que no arriba als cinquanta anys.

Entre el 2013 i el 2016, el país va viure immers en una espiral de violència brutal que tots recordem i que va posar fi a la vida de desenes de milers de persones quan les milícies de Séléka, formades per la minoria musulmana del país, van assaltar la capital i van imposar un nou president al país. Els cristians van crear les igualment temudes milícies dels Anti-Balaka, que amb el suport dels països veïns van acabar forçant la dimissió del president musulmà. França i Nacions Unides van intervenir-hi amb l'enviament de 12.000 soldats, i unes eleccions fa dos anys van fer president Faustin-Archange Touadéra, un professor de matemàtiques molt popular aleshores. El contingent francès va ser forçat a deixar el país que havia vingut a protegir pocs mesos més tard, després que els seus soldats fossin acusats de violar i torturar nenes de dotze anys.

Amb la retirada de França va arribar Rússia, grans rivals a Àfrica. El 2017 el president centreafricà va nomenar Vassili Zakharov com a nou conseller de seguretat nacional, encarregat d'organitzar les forces de seguretat del país, explotar les reserves de diamants, or i urani, i finalment intentar forjar un acord entre les 14 milícies que es disputen el país encara a sang i foc. Zakharov és un exmembre de la intel·ligència russa que va treballar contra la insurgència a Txetxènia i el Dagestan. Està considerat molt proper al controvertit oligarca rus Ievgeni Prigozhin, que suposadament controla el grup de mercenaris russos conegut amb el nom de Wagner. S'ha escrit

molt sobre la presència a l'Àfrica d'aquests excombatents de les guerres d'Ucraïna i Síria, però no hi ha cap prova definitiva. Prigozhin forma part de la llista de destacats ciutadans russos propers al president Putin que estan sota sancions per haver intentat influir en les eleccions presidencials americanes.

En qualsevol cas, Zakharov ha portat a Bangui quasi 300 assessors militars russos segons xifres oficials, mentre que en cercles diplomàtics occidentals es parla de la presència de milers de combatents russos. Una companyia de seguretat privada russa, l'enigmàtica Sewa Security Services, està encarregada de la protecció del president centreafricà. Al costat del suport militar, la companyia minera russa Lobaye Invest hauria aconseguit els drets d'explotació dels diamants, molts d'ells de sang, del país. El problema és que els diamants són a regions sota control dels senyors de la guerra. En un intent per estabilitzar el país i accedir als seus recursos, Zakharov ha intentat en els darrers mesos que les 14 milícies i el govern de Bangui arribin a un acord de pau a Khartoum, però la revolta que va esclatar al Sudan la setmana passada ha avortat la iniciativa de pau russa. Els esforços russos han anat més enllà per guanyar-se la simpatia dels soferts centreafricans, de manera que Vassili Zakharov i l'ambaixada russa financen esdeveniments culturals i lúdics a la ciutat de Bangui, on gran part dels seus habitants, separats per una profunda divisió entre els barris cristians i el barri musulmà de PK5, encara tenen un problema comú: com alimentar els seus fills.

El cert és que els russos són vistos ara en aquesta regió estratègica del centre d'Àfrica amb relativa simpatia i van recuperant les posicions de l'època de la solidaritat internacionalista, quan Rússia era la Unió Soviètica.

De set en set

Jordi Panyella

Fer el pobre

I tan pobres com som...

Del temps del poeta, les coses no han canviat gaire. El Nadal se segueix celebrant, al-

çat com una bastida endiumenjada, on els manobres, per un moment, deixen de tragar ciment i galledes d'aigua freda per lliurar-se al festeig de les coses que fan venir ganes de viure, mentre l'infern de la misèria segueix guanyant adeptes i el cel beneeix encara que els rics ho siguin cada dia una mica més.

Nadal és temps de baixar de la bastida per passejar pels carrers engalanats. El passeig i l'ofici de badar és pro-

Aquest Nadal, Barcelona ha fet un regal preciós als necessitats d'estímul visual

pi dels pobres. Els rics no passegen, es passegen, s'ensenyen. Els pobres passen, miren, somien. Passejar és de franc, per això és de pobres.

Aquest Nadal, Barcelona ha fet un regal preciós als necessitats d'estímul visual, un lloc immillorable on anar a fer el pobre. Ha quedat oberta la nova escullera del port, un espai ample i magnífic que discorre entre el mar batentant i la nova marina esportiva. El més recomanable és visitar el lloc a primera hora del matí. El passejant hi troba de tot. A un costat, el regal immerescut de la meravella del sol ixent, bany d'aurat damunt la inquieta mar blava. A l'altre costat, el regal que mai es podrà fer i que el retornarà a la seva condició de pobre; els iots de luxe de la nova marina esportiva.

Al fons, una vista inèdita de la ciutat immensa, conglomerat d'il·lusions que un dia un món potser menys bell però més just serà possible.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

Hi haurà campanades als afores de Lledoners

Sánchez, Turull i Rull recorren contra la decisió de dijous de ser jutjats pel Tribunal Suprem

Libertat per a l'acusat del doble crim de Susqueda

Magentí surt de la presó perquè el jutge hi veu pocs indicis de culpabilitat

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Sánchez ignora els 21 punts

XOC • No respon al dret a decidir i a la mediació internacional perquè hi veu un “monòleg” de Torra **PLA** • Es desentén de fer cap oferta política i repta el Parlament a forjar una majoria transversal de dos terços **FI** • Exhumar Franco exigirà mesos

David Portabella
MADRID

Ni el justificant de recepció ni la cortesia de donar una resposta. El president espanyol, Pedro Sánchez, no se sent interpel·lat pels 21 punts que el president Quim Torra li va lliurar al Palau de Pedralbes en la seva cita, entre els quals hi ha des de la desfranquització d'Espanya fins al dret a decidir del poble català passant per una mediació internacional. En una compareixença de balanç dels seus set mesos a La Moncloa, Sánchez va avisar Torra que no es mourà del credo de “lleï i diàleg”, va reptar el Parlament a forjar una majoria de dos terços que no sigui sobirana sinó transversal i va menysprear el full de 21 punts: “Tot el que queda fora de la Constitució és un monòleg.”

Una setmana després de la seva minicimera amb Torra i de reunir el Consell de Ministres a Barcelona per primera vegada en democràcia, Sánchez no va dissimular que no li ha agradat que Torra airegés el dia de Nadal l'entrega en privat d'un document de 21 punts que desborda el comunicat pactat dijous en el qual La Moncloa va

Les frases

“Torra ha de passar de la voluntat de dialogar al diàleg real dins la Constitució. Tot el que en queda fora és un monòleg”

“No hi haurà solució a Catalunya fins a tenir un punt d'intersecció del nacionalisme i el no nacionalisme que transcendeixi blocs”

“Tot acord que no tingui el suport de dues terceres parts del Parlament no és representatiu”

Pedro Sánchez
PRESIDENT ESPANYOL

acceptar amb desgana eliminar-hi l'esment a la Constitució com a límit del diàleg en favor d'un concepte més obert com és “en el marc de la seguretat jurídica”. “Torra ha de passar de la voluntat de dialogar al diàleg real dins la Constitució”, va exigir Sánchez. I el camp de joc, segons ell, no pot incloure un àrbitre internacional. “La declaració deia que calia apostar per la llei i el

diàleg i pels acords transversals i amplis”, va replicar Sánchez rescatant la delimitació del diàleg fixada a la cita de Pedralbes. “Tota la resta són monòlegs”, va rebellar. I un monòleg, per definició, no té rèplica, així que el president Torra no obtindrà cap resposta seva. “El mateix que dic en públic ho dic en privat”, es va vantar.

Transcendir els blocs

En contrast amb els set anys de Mariano Rajoy que van culminar amb el referèndum de l'1-O i una judicialització, Sánchez va exposar el balanç dels seus set mesos en què ha restablert el diàleg amb la Generalitat i ha reactivat una comissió bilateral congelada des del 2011. Si bé en la copa de Nadal va assenyalar que no faria una proposta política fins que hi hagués la sentència del Suprem als presos, ahir es va desentendre de fer cap proposta i va desafiar el Parlament a forjar una majoria de dos terços. “No hi haurà solució a Catalunya fins a tenir un punt d'intersecció del nacionalisme català i el no nacionalisme que transcendeixi els blocs”, va afirmar.

Tot i que ahir no ho va explicitar, però, en el seu

Sánchez va oferir el seu balanç de set mesos com a president al final de l'últim Consell de Ministres del 2018 ■ JUAN CARLOS HIDALGO / EFE

horitzó d'un consens que abraçari dues terceres parts del Parlament no hi ha res que vagi més enllà d'un nou Estatut com ara una consulta, vinculant o no. “L'independentisme no representa les dues terceres parts de la societat catalana”, insistia ahir.

“Prou gestos cosmètics”

La rèplica a Sánchez li va arribar des de la porta del centre penitenciari de Puig de les Basses, on el president del Parlament, Roger Torrent, va visitar Dolors Bassa. Torrent va exigir a Sánchez que “abandoni els gestos cosmètics” i tingui “valentia política” per afrontar “una solució democràtica al conflicte que viu Catalunya”. Davant l'apel·lació a la carta magna del 1978, Torrent va demanar al president espanyol que

El TC anul·la la Ciberseguretat

El govern de Mariano Rajoy guanya batalles set mesos després de la seva extinció i ahir va fer que el Tribunal Constitucional anul·lés part de la llei de creació de l'Agència de Ciberseguretat catalana pel fet de vulnerar competències de l'Estat en segure-

tat. Gràcies al recurs registrat l'octubre del 2017 per Rajoy, el TC anul·la bona part de l'article 2 adduint que la seguretat pública és estatal. El TC elimina el punt 2.1, que deia que l'Agència “té per objecte garantir la ciberseguretat en el territori de Catalunya”.

deixi “d'excusar-se en la Constitució” i va recordar que a Catalunya “hi ha presos polítics i exiliats” i que “un 80% de la població catalana” vol una sortida política a la situació que viu el país en forma de dret a decidir.

Comptes, PDeCAT i ERC

En contrast amb el que el seu propi ministre d'Afers Estrangers, Josep Borrell, menysté com “la política

de l'ibuprofèn”, Sánchez defensa la idoneïtat del seu guió de desinflamar el conflicte amb el diàleg, la inversió territorialitzada i el fre a recursos davant el Tribunal Constitucional. Per tot això, ara reclama al PDeCAT i a ERC “que aquests acords es puguin materialitzar en els pressupostos generals de l'Estat”, uns comptes que no poden prosperar sense els republicans i els postcon-

L'APUNT

Temps i desconfiança

Carles Sabaté

Pedro Sánchez necessita guanyar temps per comprovar com les contradiccions internes entre el PP, Cs i Vox els compliquen la governabilitat a Andalusia, i perquè la societat espanyola no franquista –alguns n'hi deu haver– s'adoni que bona part dels catalans desitgen una diferent relació amb l'Estat que l'actual. I tampoc compararan una reforma de l'Estatut que ja vam afrontar fa

anys. Torra també necessita temps perquè l'independentisme centri el rumb i es cohesioni. Tot diàleg necessita temps, i també confiança amb l'adversari. A hores d'ara hi ha malfiança entre l'Estat i Catalunya, i poques possibilitats de cedir per avançar en aquest diàleg. El Suprem no hi ajudarà, però caldrà fer-ho tard o d'hora, un cop avanci o passi l'any del judici.

Avisa el PP, Cs i Vox que actuarà si danyen els drets de la dona

■ Sánchez vigilarà “si retallen drets o la seguretat” ■ Diu que respecta el votant ultra i espera càstig a Casado i Rivera

Sánchez fa balanç dels set mesos en l'últim Consell de Ministres del 2018 ■ J. C. HIDALGO / EFE

vergens. El dilema de l'independentisme el resumeix dijous al Senat Bernat Picornell (ERC): “Ens mengem el nostre orgull mentre tenim gent a la presó, perquè són ells els que ens demanen que els allarguem la mà. Siguin valents. Quan hi haurà una proposta del govern? Després del judici, serà ja massa tard.”

La hisenda catalana

La batalla de Sánchez per fer prosperar els comptes del 2019, però, ha topat amb un primer escull al Senat, on el PP –que hi té una majoria absoluta– i Ciutadans han vetat el seu primer pas, l'aprovació dels objectius de dèficit que delimiten el màxim a gastar, i han retornat el projecte de nou a la casella de sortida malgrat que les comunitats –moltes ja en

mans del PP i Andalusia a punt d'estar-ho– rebrien 2.500 milions addicionals. L'endemà que el vicepresident Pere Aragonès anunciés que es recupera l'engranatge de l'Agència Tributària de Catalunya que

“Si hem esperat 40 anys a treure el dictador, no ve d'uns mesos més”

va ser anul·lat per l'article 155, Sánchez no va voler aclarir si ho permetrà o no i va avançar que reclamarà informació a la Generalitat sobre l'abast del seu propòsit amb el que és considerat un pilar de la hisenda catalana. “Dins de l'Estatut i la Constitució, podem parlar de tot, i fora, de res”, va tornar a solemnitzar Sánchez llançant un

nou avís també sobre les competències tributàries.

Esgotar la legislatura

Amb la invitació a fer balanç i a expressar desitjos que és inherent a l'últim Consell de Ministres de l'any, Sánchez va reafirmar la “vocació d'esgotar la legislatura” i arribar al 2020. I espera que el judici al Suprem no obstaculitzi el camí fins al final del mandat. “Que el carril de la justícia vagi per una banda i el de la política per una altra”, va confiar.

En el que és un dels 21 punts de Torra –la desfranquització–, Sánchez sí que hi va entrar a l'hora de prevenir que l'exhumació del dictador del Valle de los Caídos està sent tan “garantista” que trigarà “mesos”. “Si hem esperat 40 anys, no ve d'uns mesos”, sosté. ■

David Portabella
MADRID

Mentre una nova aliança de dreta emergeix des d'Andalusia amb el PP, Ciutadans i la ultradreta racista i masclista de Vox, des de Madrid el govern de Pedro Sánchez adverteix que vigilarà què fa el nou govern andalús i, si cal, combatrà les seves lleis si signifiquen un retrocés en les llibertats i les conquestes igualitàries de la dona. “Si eventualment es produeix aquest govern i posa en qüestió o retalla drets i llibertats recollides en lleis aprovades al Parlament d'Espanya o posa en qüestió la seguretat de les dones, el govern d'Espanya utilitzarà tots els instruments de l'Estat per defensar la seguretat de les dones”, va avisar Sánchez.

A La Moncloa preocupa, molt, que el partit gràcies al qual el PP i Cs governaran Andalusia sigui un grup de croats en contra de la llei de violència de gènere que en

Les frases

“El PP i Ciutadans han abraçat la ultradreta. Espero que els espanyols en prenguin nota”

Pedro Sánchez
PRESIDENT ESPANYOL

“L'arribada del PP a Andalusia és el primer pas i anticipa la recuperació del govern d'Espanya”

Pablo Casado
PRESIDENT DEL PP

els seus mítings culpen les dones de fer “gihadisme de gènere”. I això ho diuen Santiago Abascal i Javier Ortega, però també dones dirigents com ara Rocío Monasterio. Sánchez no va dubtar a denunciar com a “perillós” un pacte que “abraça la ultradreta” i que ha naturalitzat Pablo Casado, un líder del PP que és una “involució”. Tant en el cas de Casado com en el del

líder de Cs, Albert Rivera, Sánchez –que diu que “respecta” els 396.000 votants de Vox– confia que els dos siguin castigats a les urnes per no haver fet un cordó sanitari i perquè van de bracet amb la ultradreta amiga de Marine Le Pen: “Espero que els espanyols en prenguin nota.”

A més d'una amenaça pels drets de la dona, Vox abandera també fites fora de la Constitució com la fi de les autonomies. Davant això, Sánchez es va erigir en el representant d'una “estabilitat” que contrasta amb el “desordre” volgut per les tres dretes. “El govern es reivindica com a constitucional, però amb una mirada àmplia i no estreta de la Constitució, que no és patrimoni de cap ideologia ni partit”, va defensar Sánchez. A Logronyo, Casado va reiterar que el pacte andalús a tres és exportable a municipis i comunitats al maigi “anticipa la recuperació del govern d'Espanya”. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Torra insta a denunciar a Europa el pacte del PP, Cs i Vox

■ Recorda a Sánchez que li va proposar aïllar la ultradreta en un dels 21 punts ■ Aragonès qualifica de “nina russa” els tres partits i Artadi demana explicacions a Arrimadas

X.M.
BARCELONA

El govern català va censurar ahir per boca dels seus principals dirigents el pacte consumat del PP i Ciutadans amb l'ultradreta Vox a la Junta d'Andalusia. El president, Quim Torra, va comprometre's a denunciar a totes les instàncies europees l'acord a la mesa del parlament andalús de la dreta del PP i Ciutadans amb l'ultradreta Vox i va recordar al president socialista Pedro Sánchez que un dels 21 punts que li va plantejar per buscar un acord polític és “l'aïllament de l'extrema dreta i el feixisme com fa tota l'Europa democràtica”.

La “nina russa”

El vicepresident del govern, Pere Aragonès, va qualificar de “nina russa” els partits del PP, Ciutadans i Vox perquè, segons ell, funcionen com un “mateix joc i instrument

La frase

“Nosaltres ens comprometem a denunciar el pacte del PP, Cs i Vox a totes les instàncies europees”

Quim Torra
PRESIDENT DE LA GENERALITAT

de la dreta reaccionària de sempre” a Espanya. Segons va afirmar el número dos del govern en una entrevista a l'agència ACN, Catalunya ha de ser un “referent” en la defensa de drets i llibertats democràtiques i de la justícia davant de l’“onada reaccionària” que afecta Europa. Aragonès conclou que “això només és possible amb la independència perquè Catalunya no pot lligar el seu futur amb una Espanya que pot caure en mans de l'extrema dreta”.

Per la seva banda, la consellera de la Presidència de la Generalitat, Elsa

Artadi, va demanar explicacions a la cap de l'oposició, Inés Arrimadas, pel pacte de Ciutadans amb l'extrema dreta de Vox. La també portaveu del govern qualifica d’“imrepresentable” el pacte a la mesa del parlament andalús i considera que el PP i Ciutadans estan arrossegant Espanya en contra de l'europeisme tenint en compte que el pacte amb Vox suposa “un canvi de cicle” a l'Estat.

Paper d'Arrimadas

Artadi recorda que Arrimadas va tenir un “paper fonamental” en la campanya electoral de Ciutadans a Andalusia i que ara no es pot desentendre del pacte amb Vox: “Haurà d'explicar per què decideixen pactar amb l'extrema dreta, quan no ho està fent ningú a Europa.” La portaveu lamenta que el PP i Cs pactin amb Vox “només per anara a buscar les cadires”, en comptes d'aïllar-los. ■

Elsa Artadi recorda que Arrimadas no es pot desentendre del pacte amb Vox ■ ACN

La Crida torna a ajornar l'acte de constitució

La Crida Nacional per la República ha endarrerit, una vegada més, el seu congrés constituent. Inicialment l'acte es va convocar per al 6 de desembre, posteriorment es va ajornar per al 19 de gener i ara ja s'ha posposat per a una nova data, teòricament el 26 de gener. El nou espai polític que impulsen Jordi Sánchez,

Carles Puigdemont i Quim Torra ha atribuït aquest nou ajornament a qüestions “tècniques”. L'organització vol allargar el termini dels preparatius i tenir més temps per enllestir els debats sobre les esmenes a les ponències.

Sánchez, possible líder orgànic de la nova organització, ha encapçalat la ponència i el

document polític que ha de marcar les línies ideològiques del nou espai. La vaga de fam de 20 dies de l'expresident de l'ANC també és un dels motius de l'endarreriment del congrés constituent de la Crida, on s'han d'aprovar les ponències política i organitzativa presentades el 27 d'octubre a Manresa.

UNES PETITES VOLVES DE NEU
A LA
VALL DE NÚRIA
del 15 de Desembre
al 22 de Gener

PESSEBRE DE SANT VICENÇ DE MONTALT
Drames: Pessebres d'en Lluís Barús / Figures d'autors catalans /
ELS TREBALLS D'AQUells Vells Menestrals / I.e.p.s. Tàssies dels nostres avantpassats

DISSABTES,
DIUMENGS,
VIGILS DE FESTES
I FESTES
12:00 a 14:00
18:00 a 20:00

PRINCIPAL DEL
PROGRAMA
D'ACTES
DE MONTALT

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Manuel Marchena presidint la vista en què es va debatre la competència ■ ACN/ARXIU

Pina apunta que el Suprem prevarica per jutjar el procés

■ Presenta recurs contra la decisió d'enviar al TSCJ només una part de la causa ■ Denuncia arguments creats 'ad hoc'

Jordi Panyella
BARCELONA

Un duríssim escrit presentat pel lletrat Jordi Pina davant la sala segona del Tribunal Suprem insinua que el magistrat Manuel Marchena ha prevaricat en la resolució que sosté que l'alt tribunal espanyol és competent per jutjar els màxims responsables del procés i que només els membres de la mesa del Parlament, tret de qui n'era la seva presidenta, Carme Forcadell, hauran de ser jutjats a Barcelona.

Denegat el permís de Nadal

Als presos polítics, ni aigua, encara que sigui Nadal. El Tribunal Suprem ha desestimat els escrits presentats per Jordi Turull, Josep Rull, Jordi Sánchez, Joaquim Forn i Carme Forcadell, en els quals de-

manaven passar les festes de Nadal a casa. Els quatre primers havien demanat poder sortir de la presó entre el 24 i el 26 de desembre, mentre que Forcadell ho havia demanat per al gener.

En el recurs, l'advocat Pina sosté que Marchena, ponent de la resolució, ha creat expressament un argumentari, del no-res jurídic, per poder vestir la seva decisió. Pina afirma que aquest creació "ad hoc" ha

suposat la "creació de fins a cinc noves regles competencials que no tenen base legal expressa o jurisprudència prèvia". El lletrat de Jordi Sánchez, Jordi Turull i Josep Rull creu que el Tribunal ha forçat

aquests arguments per establir que el delictes de rebel·lió i malversació de què s'acusa els seus clients sí que es va cometre fora de Catalunya, i per tant el cas s'ha de jutjar a Madrid. A l'escrit es retreu al Suprem que no només el mou la intenció d'"assumir en exclusiva els màxims responsables del procés i enviar als tribunals catalans els actors secundaris".

Un dels arguments de Marchena que rebat Pina per deixar en evidència el que defineix com a "innovació dogmàtica" és el que sosté que el delictes de malversació s'ha de jutjar al Suprem perquè cal considerar el dany causat en una "unitat patrimonial", en el sentit que el diner gastat il·legalment afecta les finances de l'Estat. El lletrat sosté que si això és així, qualsevol delictes de malversació, i no només el que suposadament van cometre els líders del procés, hauria de ser jutjat pel Suprem, perquè al cap i a la fi el diner públic sempre respon a aquesta unitat patrimonial.

Recusació de Llarena

D'altra banda, el Tribunal Constitucional (TC) ha admès a tràmit el recurs de Meritxell Serret i Toni Comín contra les interlocutòries del juny i el juliol d'aquest any del Tribunal Suprem, que no va admetre la recusació del magistrat Pablo Llarena, informa Efe. El tribunal subratlla que el recurs planteja un problema que afecta un dret fonamental sobre el qual no hi ha doctrina, i pot comportar que el TC aclareixi o canviï l'opinió després d'un procés de reflexió interna. ■

L'esplanada propera a la presó ja va ser escenari de la cantada de nades per Nadal i Sant Esteve ■ ACN

Campanades de Cap d'Any a Lledoners

■ La revetlla popular amb acampada espera centenars de participants

Redacció
BARCELONA

L'esplanada de Lledoners acollirà una revetlla popular per Cap d'Any que organitzarà el col·lectiu Omplim Lledoners per donar escalfor als presos polítics. Els actes començaran a les set de la tarda i es preveu poder-hi fer nit amb tendes de campanya per començar l'any també de manera reivindicativa.

Com es va fer per Nadal i Sant Esteve, abans del tradicional *Bona nit* que Joan BonaNit dedica cada dia als presos a tres quarts de nou del vespre, els Músics per la Llibertat protagonitzaran una cantada de nades. Tot seguit es farà el darrer àpat de l'any, un sopar de carmanyola que serà amenitzat,

a banda dels Músics per la Llibertat, per una empresa d'espectacles. Gràcies a una pantalla gegant instal·lada per a l'ocasió, es difondran diversos "misatges sorpresa" fins la mitjanit. Un col·lectiu de campaners de les Borges Blanques durà fins a Lledoners una campana de grans dimensions per poder complir la tradició i, en acabat, la música continuarà i s'hi farà l'acampada popular.

Omplim Lledoners preveu que la iniciativa serà seguida per centenars de persones, atès que ja s'han organitzat alguns autobusos que sortiran des del Maresme i que també s'organitzen grups des de punts com Lleida, Cervera, el Pont de Suert, Osona i el Berguedà. ■

Sanchis i Gordillo, citats i investigats per l'1-O

Redacció
BARCELONA

El jutjat número 13 de Barcelona ha citat a declarar per al pròxim 23 de gener els directors de TV3 i Catalunya Ràdio, Vicent Sanchis i Saül Gordillo, respectivament. Hi són citats, a més a més, en qualitat d'investigats en la cau-

sa oberta per la preparació del referèndum il·legal de l'1 d'octubre del 2017.

El jutge cita també a declarar el mateix dia la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, Àngels Barberà, en una providència en la qual no especifica els fets pels quals investiga els tres responsables dels ens públics

de la Generalitat. En el seu escrit, el magistrat recorda que els investigats hauran de comparèixer assistits de lletrat.

Es tracta de la mateixa causa i el mateix jutjat que ja va citar a declarar com a investigada la presidenta de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (CCMA), Núria Llorach,

per la difusió dels anuncis institucionals de l'1-O. Va ser a mitjans del mes de setembre passat quan Llorach va rebre la notificació per acudir a declarar davant el titular del jutjat d'instrucció número 13 de Barcelona, que manté imputades una quarantena de persones pels preparatius del referèndum. Les campanyes divulgatives que la Generalitat va llançar per promoure l'1-O i que van ser emeses pels mitjans públics van ser objectiu de la declaració de Llorach, que va defensar la legalitat de l'emissió. ■

Els directors de TV3 i Catalunya Ràdio, Vicent Sanchis i Saül Gordillo, respectivament ■ EL PUNT AVUI/ ACN

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La cambra al·lega al TC que la reprovació al rei no té efectes

■ El lletrat major considera “inconcebible” que es plantegi que una declaració política proposi una modificació de la forma d'estat ■ Empara la resolució aprovada en el dret a la llibertat d'expressió

Emma Ansola
BARCELONA

Sense “conseqüències jurídiques”, sense “capacitat”, per tant, de produir una “infracció de l'ordre constitucional” i, en definitiva, una declaració política dels diputats que s'empara en la llibertat d'expressió i el pluralisme de l'Estat que, d'altra banda, ha de garantir el Tribunal Constitucional. Aquests són els principals arguments que el lletrat major de la cambra, Joan Ridaó, ressenya en l'escrit d'al·legacions al TC per defensar la resolució aprovada l'11 d'octubre passat per reprovar el rei Felip VI i reafirmar-se en els valors republicans.

El text de les al·legacions va ser publicat ahir al *Butlletí Oficial del Parlament* (BOPC) i traslladat al tribunal per rebutjar la impugnació decretada pel TC després que el govern espanyol així ho sol·licités malgrat l'informe negatiu del Consell d'Estat. Ara és el lletrat major

Torra i Aragonès, en un moment del ple en què es va aprovar la reprovació del rei, al mes d'octubre ■ ORIOL DURAN

de la cambra catalana qui també defensa que la resolució es basa “en l'esfera de les relacions polítiques entre el Parlament i el govern, sense que del contingut “es puguin desprendre conseqüències jurídiques reals i efectes en els ciutadans i en l'ordenament jurídic establert”. En l'es-

crit, Ridaó qualifica “d'inconcebible” i fins i tot “hilarant” que es pugui arribar a plantejar que aquesta resolució “proposi modificacions de la forma política d'estat definida constitucionalment”.

A més a més, Ridaó també recorda que en aquest tipus de declara-

cions parlamentàries “li són d'aplicació els mateixos principis que a la llibertat d'expressió”, ja que tant el Tribunal Europeu de Drets Humans com el TC han mantingut una interpretació particularment àmplia del pluralisme polític, del qual l'Estat ha de ser garant, i que “empara no únicament les opinions i les idees considerades ofensives, sinó també aquelles que ofenen xoquen o molesten l'estat o una part de la població”, indica. En el text també es fa referència a diverses sentències del Tribunal Europeu dels Drets Humans en què la defensa de la llibertat d'expressió ha estat argumentada per no castigar conductes ni comportaments polítics. L'única excepció ha estat quan s'han invocat doctrines totalitàries, discursos revisionistes sobre l'Holocaust i casos de discriminació racial.

La resolució aprovada a l'octubre al Parlament i impugnada pel TC a petició del govern espanyol, rebutjava i condemnava la presa de posició del rei Felip VI en el conflicte de l'1-O, es reafirmava en els valors republicans i apostava per l'abolició d'una institució caduca i antidemocràtica com la monarquia. El TC haurà de respondre ara a les al·legacions abans de decidir si anul·la definitivament la resolució. ■

Les frases

“En la resolució el Parlament expressa una voluntat cap a determinats valors que la Constitució consagra”

“Són afirmacions de naturalesa política i no jurídica que no produeix efectes jurídics de cap tipus i a través dels quals la cambra es defineix”

MALEÏDA HEMEROTECA AVUI FA UN ANY 29 de desembre del 2017

MIQUEL RIERA

Rajoy convoca el ple del Parlament pel 17 de gener

Amb el bagatge de tenir només el 4% dels vots a Catalunya, però amb el trumfo del 155 a la mà, el president espanyol, Mariano Rajoy, aprofita la compareixença tradicional de Cap d'Any per anunciar que el ple de constitució del Parlament serà el 17 de gener.

“És absurd voler ser president d'una comunitat autònoma vivint a l'estranger”

Mariano Rajoy
PRESIDENT ESPANYOL

Desbloquejades 455 noves places per als Mossos

El Consell de Ministres desbloqueja la convocatòria de 455 noves places. L'exconseller Jordi Jané n'havia anunciat 500 d'“urgents” i “inajornables”, però Hisenda només n'autoritzava 50. El ministre Cristóbal Montoro va vetar l'ampliació, fet que es va interpretar com un càstig pel procés. Aleshores el govern va fer una nova oferta de 455 places –una de les últimes decisions impulsades per Jané– i ara, a l'empara de l'article 155 i amb el conseller d'Interior, Joaquim Forn, a la presó d'Estremera, el govern espanyol fa un gir i les accepta.